

ждалъ во всякое веселіе любезнѣйшіа своего сопрѣ-
ги, станалъ отъ гнѣвъ и печаль като измѣненъ.
Кой е причината на толкъ зло; завистьта. Видите
ли. какъ неправедно убиенъ быде бѣднѣй Павліні-
анъ, който се валелъ въ своата кровь неповиненъ
и чистъ: Кой е причината на толкъ зло; зависть-
та. Видите ли царицата разлѣчена отъ своего мѣ-
жа, лишена отъ царството, изгнана отъ престола,
заточена (скрдисана) безъ никаква причина да си
плачи дны те въ сичкѣйа си животъ: Кой е причи-
ната на толкъ зло; завистьта. **Ѵ** зависте! зави-
сте! колко си ты горка! колкъ бѣды произвож-
дашъ! и колкъ пакости наносвашъ на челоуѣцъте!
Който те има, онъ достоинъ ли е да се именѣва
челоуѣкъ и да се нарича Хрїстіанинъ;

Попытали едного мѣдреца (фїлософа): кои очи
гледатъ найдобре; а онъ отговорилъ: на завистли-
ваго челоуѣка: защо то видатъ и онова, което не-
машъ, обаче доброто твѣрде, немогатъ да видатъ,
но и него кога видатъ плачатъ и жѣматъ отъ за-
висть за да го негледатъ. Крый се ты вече колко
щешъ, затварай се, отдалечавай се, вѣгай у гора-
та на безмолкїе, на уединенїе, и тамо щете дости-
гнатъ, и тамо щете намератъ, и тамо щете вид-
атъ очите на завистливаго, и тамо щети завид-
атъ за нещю какво и да бы было ничтожно: за-
вистликиите очи видатъ весма далеко, и нищото
види имъ се нещю, малкото нещю види имъ се го-
лемо. Ако почениме да изслѣдуваме и да издирва-
ме по исторїите паденїето на различните царства